I

Obuka policajaca iz BIH u Hrvatskoj, a koje šalje ih SDA još 1991. god.
Obuka pilota A BIH u Republici Hrvatskoj.
Obuka i opremanje čitavih postrojba A BIH u Hrvatskoj.
Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.
Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada jos nepostojecem, bosanskom jeziku.
Vremenski neprekinuto naoružavanje A BIH.
Municija, nafta i lijekovi, i hrana i ostala potrebna logistika A BIH za vođenje rata.
Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BIH u hrvatskim bolnicama.
Omogućavanje dolaska više tisuća Mudžahedina u A BIH.
Regularni logistički centri A BIH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata. Itd., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BIH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BIH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BIH) i onda kada je ta vojska (A BIH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

a) A sto je s referendumom Hrvata za BIH, koji je preduvjet za postojanje te države.
b) Priznanje BIH od RH.
c) Imenovanje veleposlanika RH u BIH.
d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BIH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika Dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivsi kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, clan tuziteljskog tima koji je istrazivao zlocine Hrvata u Lasvanskoj dolini, na jednom sastanku u tuziteljstvu 1996. godine izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tudjman, Gojko Susak, Vice Vukojevic.
Tumacio je i objasnjavao da su to ciljevi do kojih ce dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomery-ja „Kad ovacije utihnu“. (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010)

Stranica 114.

A. „Specijalni ambassador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.“

Da li je gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?
Kakva je reakcija ostale trojice?
Stavovi Carle del Ponte nisu „pogrešni po mnogim osnovama“, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. B. U svojoj knjizi La Caccia – Io E I Criminali di Guerra, u 10. poglavlju «Zagabria, dal 1999 al 2001 , na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: “ Srbi su kopilad” govorio je “Dok su hrvati podmukla kopilad.”

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol «služiti» (upotrebljavati). To znači da to nije bila «dosjetka», jednom upotrebljena već uobičajeni način šovinističkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – «podmukla kopilad».

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola «služiti» (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam , kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: «Quid licet Iovi, non licet bovi». Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II

Tuziteljstvo me usporedjuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opisem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tuziteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Zidove (Muslimani) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.
- Smjestio je svoje Zidove u stan u Zagrebu, hranio i lijecio.
- Isao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio zene svojih neprijatelja.
- Tijelom zastitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kucama.
- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oruzja. Ne sam. Logor su drzali pripadnici HOS-a – pretezito Muslimani.
- Izvlacio ranjene Zidove – Muslimane iz bolnice u istocnom Mostaru. Ne sam.
- Organizirao izvlacenje i prebacivanje i smjestaj 15 000 Zidova – Muslimani iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve + 3 000 automobila. Ne sam.
- Prevezao ranjenu Muslimansku – Zidovku helikopterom iz istocnog Mostara u Split. Ne sam.
- Zidovsku (Muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na lijecenje. Omogucio im stjecanje hrvatskog drzavljanstva kako bi na teret hrvatskog proracuna mogli otputovati u Svicarsku na lijecenje. Ne sam.
- Organizira gradnju ceste spasa za Zidove – Muslimane kako bi mogli otici u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.
- Vodio ih i borio se sa Zidovima – Muslimanima braneci i oslobadjajuci Mostar i Capljinu i Travnik i Konjic, itd. Ne sam.
- Pustio na svoju ruku zarobljene Zidove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.

- Sprijecio osvetu nakon sto su Zidovi – Muslimani pocinili zlocin u Uzdolu. Ne sam.
- Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.
- Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Zidove i konvoje s oruzjem i onda kada je 3. K A BIH i 4. K A BIH i 6. K A BIH i dijelovi 1. K A BIH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BIH i u luku Ploce. Nakon sto su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.
- Itd. Itd.
- Goering – Praljkovo ponasanje u Sunji cu preskociti.
- Takvim se ponasanjem postaje ratni zlocinac sukladno logici tuziteljstva.

Tuzitelj citira Goetheovog «Fausta» - o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlale iz mens rea onoga sto nazivamo Slobodan Praljak.

Nazalost suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatiti mojih 150 svjedoka, koji svjedoce o cinu i aktu i djelu optuzenog Praljka, svjedoce istodobno i o opcoj situaciji u kojoj su takva djela nuzna, nazalost ne uvijek i dovoljna.

A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedociti o Mladicevim dnevnicima.

III

ZALIM LI ZRTVE?

Da, zalim sve nevine zrtve svih ratova.
Posebno zalim zrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i dogadjaju se usprkos svim moralistickim filipikama koje svakodnevno slusamo.
Posebno zalim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovog naseg realnog vremena.
Mir u diktaturi je priprema za rat. Sto duza i gora diktatura, to je vise akumulirane negativne energije, to je vise krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruse diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizickih zakona nego oni koji su omogucili i sutnjom produzili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tuzitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i gradjanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nacionalist.
Ne odricem se nacionalne politike Dr. Franje Tudjmana jer je ta politika stvorila RH i omogucila opstanak BIH kao drzave.
Ne odricem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BIH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj drzavi.
HZ HB, krhkom organiziranoscu, omogucila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BIH i jug Hrvatske, a 1993. sprijecio ostvarenje agresivnih planova A BIH.

A) Muslimanska politika i A BIH, nemocni da vrate od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oruzje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobadjajuci BIH od Hrvata pocinili su zlocine – Konjic, Capljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd, itd.

   Cinjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

   Drustveni su odnosi uzrocno-posljedicni a pokrenuta spirala zla ne opravdava zlocin ali bitno smanjuje mogucnost provedbe prava.

   Ma tko god, na papiru, bio zaduzen to raditi.

   Svugdje i uvijek je tako.

   HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a duznost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je cista.

IV

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži apsolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (van svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturiječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje.

Podaci i činjenice, izjave, statistike…u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama.

Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društvima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

a. Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti;
b. Zaključivanje na osnovu krivih pretpostavki;
c. Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena;
d. Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma „moći“ i pojma „htjeti“ i „željeti“, i
e. Lagodno upiranje prstom u krivce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV-1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance.
Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY – Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest „Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu“.

Citiram PERELMANA:

„U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces“.

V

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.
Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta; - znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja ću, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat ću kaznu jer ste vi pravični.

Znat ću što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlju, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primjenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje,

Onda ću ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.